

МАСВА НІЧКА

Маєва нічка леготом дише,
Ген співа соловейко,
Пісня кохання до сну колише,
Ой люлі, моє серденько.

Ой люлі, люлі, люлі,
Спи, серце моє, спи,
До сну колишуть туї,
Ой люлі, серце моє.

Вечора блакить в мрійнім безкраї,
Зорі мигочуть ясененько,
Тремтінням душу жага проймає,
Ой люлі, моє серденько.

Ой люлі, люлі, люлі,
Спи, серце моє, спи,
До сну колишуть туї,
Ой люлі, серце моє.

Люлі, кохана, тільки думками
До тебе з поля полину
Під зоряними небес світами
В вечірню тиху годину.

Вірш: Листок з вирію : поезія української діаспори / упоряд. Г. Кирпа, Д. Чередниченко. – К. : Голов. спеціаліз. ред. літ. мовами нац. меншин України, 2002. – Кн. 2. – 544 с.

<http://www.pisni.org.ua/persons/49.html#works> – біографія, «Журавлі»

<http://www.lenagold.ru/> - картинка

<http://www.ukrainians-world.org.ua/ukr/peoples/6820ece962a65b83/> - портрет Л. Ленкого

Підготувала: бібліограф МБВ ЦБС –
Бучковська Л.В.



Добропільська міська ЦБС
Методико-бібліографічний відділ

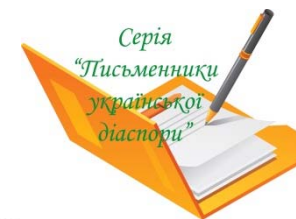
Левкові «Журавлі»

ЛИСТОК-СИГНАЛ
серії «Письменники української діаспори»

до 125-річчя від дня народження

Левка Ленкого (1888-1971)

для широкого кола читачів



м. Добропілля-2013

ЛЕВКО ЛЕПКИЙ (1888-1971)



Лев Лепкий - поет, прозаїк, талановитий журналіст і редактор, композитор і художник, командир кінноти Українських Січових Стрільців, один із засновників видавництва "Червона Калина" у Львові, а згодом у США.

Лев Сильвестрович Лепкий (псевдоніми: Леле, Оровець, Льоньо, Швунг, Зиз та інші) народився 7 грудня 1888 р., у с. Поручин тепер Бережанського району Тернопільської області.

Навчаючись у славнозвісній Бережанській гімназії та під час університетських студій у Львові, він поринає у вир громадського і культурного життя, організовує театральні гуртки молоді, виступає з хорами в селах і містечках Галичини. Під час навчання у Краківській академії мистецтв студентські аматорські гуртки їздили з концертами та театральними виставами на Буковину, до Німеччини та Австрії. Разом з друзями Левко організував Січові організації на Бережанщині, Бориславщині.

З початком першої світової війни він стає одним з перших організаторів Легіону Українських Січових Стрільців. У боях за Україну, за її державність він став літописцем стрілецької слави. Завдяки йому та його побратимам Роману Купчинському, Михайлу Гайворонському, Юрію Шкрумеляку, Антону Лотоцькому ми сьогодні маємо правдиву історію УСС - описи боїв, світлини, картини, романтичну стрілецьку поезію та вічно нев'янучі і невмирущі стрілецькі пісні. Автор низки пам'ятників на могилах Січових стрільців, зокрема у Винниках на Львівщині.

Після закінчення війни Левко Лепкий активно займався літературною, редакторською роботою. У 1931-1939 роках працював директором курорта "Черче" біля Рогатина, був одним з його співзасновників. З початком Другої Світової війни він назавжди прощається з рідною Україною, виїжджає спочатку до Кракова, а згодом і до Сполучених Штатів.

Після років поневірянь активно включається в українське громадське життя діаспори, відновлює видавництво "Червона Калина", друкує свої спогади, оповідання, вірші та нові пісні. Тільки з проголошенням незалежності до нас повернулись забуті імена братів Лепких. Літературна спадщина Лева Лепкого, зокрема твори стрілецького і міжвоєнного періодів, що були опубліковані раніше, а також взяті з рукописного архіву поета, зібрані у книзі "Лев Лепкий. Твори".

Найбільше він відомий як автор широко популярних стрілецьких пісень, зокрема "Гей, видно село", "Бо війна війною", "Колись, дівчино мила", мелодією до знаменитих "Журавлів" його старшого брата, класика української літератури Богдана Лепкого.

Помер 28 жовтня 1971 р. у місті Трентоні поблизу Нью-Йорка.

Вірші Левка Лепкого

ЖУРАВЛІ

Чуєш брате мій, товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком журавлі у вирій.

Приспів:
Кличуть "Кру-кру-кру, в чужині умру,
Заки море перелечу, крилонька зітру
крилонька зітру"

Мерехтить в очах безконечний шлях,
Гине-гине в сірій мряці слід по журавлях.

Приспів.